

Plany podziału winny zawierać w szczególności użytą podziałkę; o ile podziałka jest odmienna od podziałki mapy katastralnej, należy uwidocznić na planach podziału stosunek użytej podziałki do podziałki mapy katastralnej.

§ 6. Jeżeli zachodzą warunki zastosowania ustawy z dnia 11 marca 1894 r. o odłączeniu gruntów hipotecznych do budowy gościńców lub dróg publicznych tudzież do wykonania w interesie publicznym budowli, mających na celu skierowanie lub odpływ wody (austr. d. u. p. Nr. 126), okręgowy urząd ziemski może łącznie z wnioskiem, przewidzianym w cz. 1 art. 2 ustawy, postawić wniosek o wszczęcie postępowania według ustawy z dnia 11 marca 1894 r.

§ 7. Okręgowy urząd ziemski winien podać we wniosku, przewidzianym w art. 5 ustawy, to miejsce zamieszkania właścicieli hipotecznych oraz osób uprawnionych rzeczowo, które jest uwidocznione w aktach hipotecznych; o ileby urząd ziemski posiadał wiadomości co do zmiany miejsca zamieszkania tych osób, winien to we wniosku zaznaczyć.

§ 8. Strona (właściciel hipoteczny posiadłości szczepowej lub nabywca parcelacyjny), która zwraca się do okręgowego urzędu ziemskiego z żądaniem złożenia wniosku w myśl cz. 1 art. 2, obowiązana jest udzielić na żądanie tegoż urzędu wszelkich wyjaśnień oraz dostarczyć wszelkich, będących w jej posiadaniu dokumentów i danych, które wniosek winien zawierać stosownie do art. 5.

§ 9. Okręgowy urząd ziemski skutecznie w razie potrzeby pomiary na gruncie, a to niezależnie od zgody posiadacza nieruchomości (art. 29 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich — Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706).

do art. 7.

§ 10. Wnioski, złożone przez okręgowy urząd ziemski w sądzie hipotecznym w myśl cz. 1 art. 2 ustawy, należy wciągnąć do dziennika urzędu hipotecznego w myśl § 1 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1872 r. (Nr. 5 austr. d. u. p.), zawierającego instrukcję co do wykonania powszechnej ustawy o księgach gruntowych, i zaopatrzyć je uwagą hipoteczną w myśl § 77 tegoż rozporządzenia.

Zarazem należy napisać ołówkiem liczbę dziennika urzędu hipotecznego na tem miejscu księgi gruntowej, na którym ma nastąpić wpis (plumbatura).

Wniosek złożony przez okręgowy urząd ziemski należy ponadto wciągnąć do rejestru Nc.

§ 11. Z chwilą zarządzenia adnotacji w księdze gruntowej, że złożono wniosek o wydzielenie nieruchomości, należy skreślić plumbaturę, zgodnie z § 5 wyżej powołanej instrukcji hipotecznej z dnia 12 stycznia 1872 r.

Adnotacja, skuteczniejsza w myśl art. 7 ustawy w księdze gruntowej, winna wyraźnie wymieniać, jakie nieruchomości mają być w myśl wniosku wydzielone z posiadłości szczepowej.

do art. 8.

§ 12. O ile okręgowy urząd ziemski nie uzupełni wniosku w wyznaczonym mu terminie, adnotacja, skuteczniejsza w myśl art. 7 ustawy, ulega skreśleniu.

W razie potrzeby okręgowy urząd ziemski winien wystąpić do sędziego hipotecznego z wnioskiem o przedłużenie terminu do uzupełnienia wniosku, a to przed upływem tego terminu w myśl § 128 austr. proc. cyw.

do art. 10.

§ 13. Wyznaczenie terminu rozprawy winno, o ile możliwości, nastąpić w ten sposób, aby termin wyznaczony w myśl art. 9 ustawy do złożenia oświadczenia przez osoby, mające na posiadłości szczepowej prawa rzeczowe, wpisane w księdze gruntowej, upłynął przed rozprawą.

do art. 12 cz. 2.

§ 14. Postępowanie celem uregulowania stanu hipotecznego nieruchomości oddanych w posiadanie w toku parcelacji nie dopuszcza zaoczności ani spoczywania.

do art. 31 cz. 2.

§ 15. Przez zawieszenie będących w toku sporów w przedmiotach, wymienionych w cz. 1 art. 31 ustawy, należy rozumieć przerwę postępowania w myśl § 167 austr. proc. cyw.

Po uprawomocnieniu się uchwały, pozostawiającej bez uwzględnienia wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, złożony w myśl cz. 1 art. 2, jak również po uprawomocnieniu się uchwały, przychyłającej się do tegoż wniosku, może nastąpić podjęcie przerwane postępowania w myśl § 164 austr. proc. cyw.

W razie podjęcia postępowania należy skargę, wniesioną w tem postępowaniu, odrzucić, jednakże należy orzec o kosztach sporu w myśl przepisów ustawy o postępowaniu cywilnem.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

517.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 23 sierpnia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa w sprawie zmiany Statutu Państwowego Banku Rolnego.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 369), zmienionej rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia

14 maja 1924 roku w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 1921 roku w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 450) oraz z dnia 22 marca 1928 roku w sprawie zmian w ustroju Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 356) zarządza się co następuje:

§ 1. W ust. 1 § 75 Statutu Państwowego Banku Rolnego, ogłoszonego jako załącznik do rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 11 czerwca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 584) po wyrazach: „ustalanej przez tegoż Ministra” — dodaje się zdanie następujące: „Minister Reform Rolnych może na wniosek Prezesa Banku upoważnić do udziału w posiedzeniach Dyrekcji z głosem stanowczym tych wicedyrektorów Banku, którzy zastępują nieobecnych dyrektorów”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

518.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 5 września 1929 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Na podstawie art. 7 punkt i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 3 p. 1 a) taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) otrzymuje brzmienie podane niżej, przy czym stawka celna rozumie się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 26, poz. 241):

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. złotych
3	Mąka, kasza, sód, groch polerowany:	
	1) mąka:	
	a) żytnia	16,50

§ 2. Przesyłki mąki żytniej, nadane do bezpośredniego przywozu do polskiego obszaru celnego najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą clone w ciągu 7 dni po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia według dotychczas obowiązującej stawki.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie drugiego dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

519.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 września 1929 r.

w sprawie utworzenia ekspozytur celnych na lotniskach: w Katowicach, Krakowie i w Poznaniu.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się na lotnisku w Katowicach ekspozyturę urzędu celnego w Katowicach, na lotnisku w Krakowie — ekspozyturę urzędu celnego w Krakowie, zaś na lotnisku w Poznaniu — ekspozyturę urzędu celnego w Poznaniu.

§ 2. Do zakresu działania tych ekspozytur należy: odprawa podróżnych i ich bagażu, przyjmowanie i przekazywanie przesyłek zagranicznych w komunikacji lotniczej oraz ostateczna odprawa celna przesyłek lotniczych tak w przywozie jak i w wywozie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

520.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 września 1929 r.

w sprawie zmiany cen soli jadalnej.

Na zasadzie §§ 4 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządza się co następuje:

§ 1. Zmienia się ceny detalicznej sprzedaży soli jadalnej, określone w § 2 rozporządzenia z dnia 19 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 142) w brzmieniu nadanem § 1 rozporządzenia z dnia 21 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 930) z 34 zł na 35 zł za 100 kg. soli warzonki i białej soli kamiennej wraz z opakowaniem oraz z 24 zł na 25 zł za 100 kg. szarej soli kamiennej wraz z opakowaniem.

Do powyższych cen soli, sprzedawanej w ozdobnych opakowaniach kartonowych po 1 kg. względnie po ½ kg., będzie się doliczać na koszty opakowania 10 zł na 100 kg. przy opakowaniu po 1 kg. oraz 15 zł na 100 kg. przy opakowaniu po ½ kg. soli.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 października 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*